

sikkert Net i, at der for saavidt er foregaaet en Forandring med Færvernes Stilling, som man nu ikke længere kan gjøre gjældende, at de skulde være stillede som fremmede, efter at Sindsfygevæsenet er blevet en for hele Riget fælles Sag, idet de ogsaa bidrage til Statens Fornødenheder ved at yde deres Skatter. Der er imidlertid endnu nogen Forskjel mellem Færverne og det øvrige Lands Stilling, idet det øvrige Land har opført Anstalterne, uden at Færverne dertil have ydet Bidrag. Dernæst er Stillingen saaledes i Dieblirket, at vi egentlig ikke have Kundskab om, hvorledes det forholder sig med Sindsfygevæsenet paa Færverne. Disse Grunde have bevæget Flertallet til ikke for Dieblirket at støtte dette Forslag. Det er der imidlertid saa meget mindre Fare ved ikke at gjøre i Dieblirket, som vi i det Forslag, der er blevet vedtaget, udtrykkelig have forbeholdt netop dette Spørgsmaals senere Afgjørelse ved Finantsloven, og jeg ikke tvivler om, at det vil lykkes at komme til en Ordning deraf. Spørgsmaalet er efter min Opfattelse af meget underordnet Betydning; thi medens det ganske sikkert ikke kan henørges, at Færverne ikke længer kunne stilles som fremmede, er det jo paa den anden Side ligesaa sikkert, at de ikke have den fulde Ret i dette Forhold som andre Danske, men hele det Spørgsmaal, der her er Tale om, dreier sig jo kun om den Forskjel, der er mellem den almindelige ordinære Betaling og den forhøiede Betaling, som kræves af Færverne. Hele denne Forskjel kan fremtidig ikke retskædig kræves af Færverne, men der kunde kræves en lidt forhøiet Betaling. Det er imidlertid paa den anden Side en saadan Bagatel, at jeg ikke antager, at Rigsdagen i sin Tid vil gaa til en saadan Smaalighed overfor Færverne. For mit eget personlige Vedkommende maa jeg sige, at det er mig ganske ligegyldigt, om Forslaget bliver vedtaget nu eller ikke. Jeg tror heller ikke, at det for Sagens egen Skyld har nogen praktisk Interesse, men paa Flertallets Vegne kan jeg ikke anbefale det.

Barentzen: Det er jo ganske vist ikke af megen reel Betydning, om dette Forslag vedtages, da jeg efter den ærede Ordførers Udtalelser nu antager, at det er en Sag, som vil blive ordnet ved den fremtidige Finantslov, hvor Betalingsvillkaarene ville blive fastsatte, men jeg vil ikke desto mindre sætte meget stor Pris paa, om dette Forslag nu kunde blive modtaget; thi det ser lidt underligt ud, at en integrerende Del af Staten bliver undtagen fra en ganske almindelig Regel. Hvad Sindsfygeforholdene paa Fær-

verne angaar, skal jeg oplyse, at naar Færverne forholdsvis have sendt saa faa Sindsfyge til Sindsfygeanstalterne her i Riget, er det naturligvis begrundet i den høie Betaling, som har været afkrævet for disse Sindsfyge, og jeg anerkjender naturligvis afkrævet med Rette, saalænge Sindsfygeanstalterne vare de enkelte Statsdeles Eiendom og bleve drevne paa de enkelte Statsdeles Betøstning. De forhøiede Udgifter have naturligvis været Hovedarsagen til, at der er sendt saa faa af disse Ulykkelige hertil, og disse Udgifter ved de Sindsfyges Ophold her forøges i en meget betydelig Grad for Færvernes Vedkommende ved det baade besværlige og bekostelige ved at befordre de Sindsfyge her til Landet, da der ikke alene skal betales for de Sindsfyges Overfart og Befordring, men ogsaa for de Sindsfyges nødvendige Ledsagelse. Deri ligger efter min Mening en tydelig Forklaring af, hvorfor der er sendt saa faa Sindsfyge herved. Et Tilfælde have vi haft i den aller seneste Tid, nemlig at en Familie sendte sin sindsfyge Søn til Anstalten paa Oringe, men da det der blev erklæret, at han ikke kunde helbrede, blev Familien nødt til at tage den Sindsfyge hjem paa Grund af Mangel paa Evne til at udbrede den høiere Betaling, som krævedes for hans Ophold paa Anstalten, og den Sindsfyge lever nu paa Færverne hjemme hos sin Familie, ikke alene til stort Besvær for denne, men naturligvis ogsaa berøvet den rationelle Behandling, som kun kan tildeles en Sindsfyg paa en Sindsfygeanstalt, og jeg ved fra Lægen, som i mange Aar har været beroppe som Landkirurg, at man i mange Tilfælde har været i største Forlegenhed med de Sindsfyges Anbringelse beroppe, fordi Vedkommende ikke er i Stand til at betale det, der kræves til den Sindsfyges Ophold ved en Sindsfygeanstalt her nede. Jeg vilde altsaa sætte megen Pris paa, om dette Mindretalsforslag undtagelsesvis ved denne Leilighed kunde vinde Flertallet for sig.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslaget under Nr. 1 af Udvalgets Mindretal (se Tidenden Sp. 2327) blev først ved Afstemning paa almindelig Maade

vedtaget med 29 Stemmer mod 25,

og derpaa ved et paa Grund af den ringe Forskjel i Stemmerne foretaget Navneopraab, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, vedtaget med 46 St. mod 33,